693/04

Den 17. marts 2004 blev i sag nr. 61.376:

xxxxxxxxx xxxxxxxx
xxxxxxxxxx xx
xxxx xxxx

mod

GF-Forsikring A/S
Karlavej 1
5270 Odense N

og

Forsikrings-Aktieselskabet
Alka
Engelholm Alle 1
2630 Taastrup

og

Nykredit Østifterne
Forsikring A/S
Anker Heegaards Gade 8
1780 København V

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har ulykkesforsikring i GF-Forsikring A/S, Forsikrings-Aktieselskabet Alka, og Nykredit Østifterne Forsikring A/S, klager over størrelsen af den af selskaberne fastsatte méngrad.

Det fremgår af sagen, at klageren den 1/12 1998 pådrog sig en høreskade i forbindelse med, at han tømte sin postkasse. Naboens søn havde bag postkassen lagt et kanonslag, som sprang. Klageren er utilfreds med, at de indklagede selskaber har fastsat hans méngrad til 5 %. Klageren gør gældende, at han i henhold til Arbejdsskadestyrelsens méntabel er berettiget til en méngrad på 8 %.

Klageren har i klageskrivelsen til nævnet anført:

"Dette var årsagen til at jeg bad om at få sagen vurderet i Arbejdsskadestyrelsen, hvilket afstedkom at jeg blev sendt til undersøgelse hos overlæge L.H.N., som ifølge forsikringsselskabet var specialist på området. Da jeg langt om længe fik en tid hos overlægen, som startede med at fortælle mig, at han ikke havde det store kendskab til den form for skade jeg havde pådraget mig, men han ville påtage sig undersøgelsen alligevel.

Jeg gennemførte 2 undersøgelser på RH, hvor overlægen lod mig forstå at han anså mig for at spille skuespil, hvilket han byggede på at jeg var lettere forvirret (hvilket er en af de skader jeg har pådraget mig), og havde svært ved er koncentrere mig.

Resultatet af disse undersøgelser, og af den senere revurdering, blev at min skade blev vurderet til at være under 5 %, hvilket jeg slet ikke kan forstå når jeg ser det hele i forhold til det helvede jeg har måttet leve i efter at jeg fik skaden.

I afgørelsen er der nogle forhold som man har valgt ikke at medtage i vurderingen af min sag, det drejer sig om:

1. Jeg har pådraget mig et kommunikationshandikap som går på at jeg ikke længere kan have socialt samvær med andre mennesker på en normal måde, for eksempel går det galt hvis mere end 1 person taler i det rum jeg befinder mig i, hvis det sker, så kan jeg ikke høre andet end uforståelig mumlen, jeg kan ikke skelne stemmerne fra hinanden.

2. Jeg har fået en meget alvorlig hørenedsættelse på mindst 40 % set i forhold til tidligere audiogramundersøgelser, hvilket undersøgelserne hos J.N. og høreklinikken bekræfter, men en 14 år gammel audiogramundersøgelse i forbindelse med en virus tillægger man meget afgørende betydning, men når den samme læge 1 år efter i journalen skriver at min hørelse igen er normal så er hans udsagn forældet og ikke underbygget nok, det kan jeg ikke forstå.

3. Fra at have været en positiv og livsglad mand, har jeg efter skaden udviklet mig til at være indelukket og bange for andre mennesker.

4. Min søvn er et kapitel for sig selv, jeg har siden skaden ikke prøvet at sove i en længere periode end 2-3 timer, dog for det meste 1-2 timer, høreklinikken har forsøgt at hjælpe mig med et modlysapparat, men det gør det kun værre.

5. Den tinnitus jeg har pådraget mig, og som forpester min hverdag, vil man slet ikke høre tale om, på trods af at den af høreklinikken er målt til at være af middelsvær styrke.

Jeg håber at ankenævnet vil se på min sag, idet jeg ikke kan forstå at den skade som efterhånden har lagt mit liv i ruiner, ikke kan vurderes højere end 3-4 %, jeg selv føler at mit liv er ødelagt mindst 50 %."

GF Forsikring A/S har i skrivelse af 8/7 2003 til nævnet anført:

"Ved brev af 10. november 1999 tilbød vi forsikringstager en méngodtgørelse svarende til 5% af invaliditetssummen.

Forsikringstagers daværende advokat, T.F., anmodede ved brev af 17. november 1999 om, at sagen blev sat i bero i et år. Herefter meddelte GF-Forsikring ved brev af 8. januar 2000 forsikringstagers advokat, at der efter vor opfattelse skulle indhentes en speciallægeerklæring, og fremkom med forslag om, at en af de tre overlæger på Rigshospitalet udfærdigede speciallægeerklæringen. Forsikringstager valgte, i samråd med hans advokat, overlæge L.H.N.

Arbejdsskadestyrelsen har på baggrund af en henvendelse fra Alka vurderet méngraden efter ulykkestilfældet til mindre end 5. Styrelsen har ved vurderingen lagt vægt på sagens lægelige oplysninger, herunder særligt oplysningerne i audiogram og dertilhørende beskrivelse af 28. juli 1999 fra Høreklinikken i Roskilde samt oplysninger fra overlæge L.H.N.

GF-Forsikring er af den opfattelse, at vurderingen er korrekt og har ved brev af 26. april 2001 meddelt forsikringstagers advokat dette.

…

Herefter fastholder vi at Arbejdsskadestyrelsens vurdering af méngraden er korrekt og bindende for forsikringstager, jf. forsikringsbetingelsernes punkt 61.15."

Forsikrings-Aktieselskabet Alka har i skrivelse af 8/7 2003 til nævnet bl.a. anført:

"Efter forelæggelse for selskabets lægekonsulent udbetalte ALKA forsikring ved brev af 21. oktober 1999 erstatning svarende til en méngrad på 5%.

Da klager ikke var tilfreds med ALKA forsikrings afgørelse blev sagen den 2. december 1999 fremsendt til Arbejdsskadestyrelsen med anmodning om vurdering af det varige mén som følge af ulykken.

Efterfølgende blev der - på foranledning af GF forsikring - udfærdiget speciallægeerklæring af speciallæge i oto-rhino-laryngologi, overlæge L.H.N., som ligeledes blev fremsendt til Arbejdsskadestyrelsen.

Arbejdsskadestyrelsen afgav sin vurdering den 18. april 2001. ... Vurderingen var, at klagers varige mén var mindre end 5%, og ALKA forsikring afsluttede sagen overfor klager ved brev af 23. april 2001.

Vi må på baggrund af sagens oplysninger fastholde den trufne afgørelse. Arbejdsskadestyrelsen har fastsat klagers varige mén til under 5% og ALKA forsikring har udbetalt erstatning svarende til en méngrad på 5%.

Fastsættelsen af méngraden efter et dækningsberettiget ulykkestilfælde, sker - som bestemt i betingelsernes afsnit 10 - efter Arbejdsskadestyrelsens méntabel, og den praksis der i øvrigt er fastlagt af Arbejdsskadestyrelsen.

Vurderingen foretages normalt af ALKA forsikrings lægekonsulent, men såfremt én af parterne forlanger det fastsættes invaliditetsgraden af Arbejdsskadestyrelsen, hvis afgørelse i så fald er bindende for begge parter, jfr. betingelsernes afsnit 10.

På det foreliggende grundlag ses det således ikke lægeligt dokumenteret at klagers mén svarer til en méngrad på mere end 5%.

Det ses ej heller godtgjort, at Arbejdsskadestyrelsen har begået fejl eller forsømmelser i forbindelse med vurderingen af sagen, og vi må således fastholde, at der ikke kan ydes klager yderligere erstatning i anledning af det passerede."

Nykredit Østifterne Forsikring A/S har i skrivelse af 18/7 2003 til nævnet bl.a. anført:

"Vi indhenter herefter forskellige lægelige oplysninger, og ved brev af 21. oktober 1999 tilbyder vi forsikringstager en erstatning svarende til et varigt mén på 5%, kr. 46.087,00.

Forsikringstager kan ikke acceptere vores erstatningstilbud, og ønsker sagen forelagt for Arbejdsskadestyrelsen, således at Arbejdsskadestyrelsen fastsætter det varige mén.

Sagen forelægges herefter for Arbejdsskadestyrelsen, og den 24. april 2001 modtager vi udtalelse af 18. april 2001 fra Arbejdsskadestyrelsen. Arbejdsskadestyrelsen har vurderet det varige mén til mindre end 5%.

Vi meddeler herefter forsikringstager ved brev af 2. maj 2001, at vi ikke er forpligtet til at udbetale erstatning for varigt mén.

Vores afslag af udbetaling af erstatning har forsikringstager påklaget til Ankenævnet.

Vores kommentarer

Det fremgår af forsikringsbetingelserne D201102 pkt. 1.1, at hvis skaden har medført invaliditet på 5% eller derover, bliver der udbetalt invaliditetserstatning (policegenparten side 8).

Endvidere fremgår det af betingelserne P201003, pkt. 6.3 (policegenparten side 4), at vi følger samme praksis som Arbejdsskadestyrelsen ved afgørelsen af størrelsen af det varige mén (invaliditet).

Vi har oprindeligt tilbudt forsikringstager en erstatning svarende til et varigt mén på 5%, jf. vores brev til forsikringstager af 21. oktober 1999. I samme tilbud anfører vi udtrykkeligt, at 'såfremt sagen indbringes for Arbejdsskadestyrelsen, følger det af forsikringsbetingelserne, at det er Arbejdsskadestyrelsens vurdering af invaliditetsgraden, der er afgørende for erstatningens størrelse'.

Vores forsikringsbetingelser er klare på dette punkt, og vi har udtrykkeligt meddelt forsikringstager, at det er Arbejdsskadestyrelsens vurdering der er bindende.

Der er tale om en skade vedr. hørelse/tinnitus, hvor Arbejdsskadestyrelsen har vurderet, at høretabet ikke er en følge af skaden. Arbejdsskadestyrelsen har os bekendt den praksis, at der ikke udbetales erstatning for tinnitus, hvis der ikke også er et høretab som følge af skaden. Årsagen er, at tinnitus kan have andre årsager end skaden, og at tinnitus er vanskeligt at måle objektivt.

Det kræver en særlig ekspertise, at vurdere om et høretab skyldes en skade eller andre forhold, og i dette tilfælde har Arbejdsskadestyrelsen vurderet, at høretabet ikke skyldes skaden.

Da Arbejdsskadestyrelsen har vurderet det varige mén til mindre end 5%, følger det af vores forsikringsbetingelser, at forsikringstager ikke har ret til erstatning. På denne baggrund skal vi fastholde vores afgørelse."

Klageren har herefter i skrivelse af 1/8 2003 til nævnet anført:

"Jeg ønsker at kommentere brevet fra Nykredit, idet der mig bekendt ikke tidligere har været fremført at man opfatter min hørenedsættelse som ikke at have forbindelse til ulykkestilfældet. …

Jeg mener at det er bevist, uden nogen tvivl, at jeg ikke led af hørenedsættelse i tiden op til ulykken.

Desuden mener jeg at det er en forsømmelse at de psykosociale gener af ulykken ikke har været belyst på noget tidspunkt, disse gener er af en sådan grad, at jeg ret ofte ikke ser mig i stand til at passe mit arbejde."

Heroverfor gør Nykredit Østifterne Forsikring A/S i skrivelse af 6/10 2003 til nævnet gældende:

"Forsikringstager oplyser, at det ham bekendt ikke tidligere er fremført, at hans hørenedsættelse ikke har forbindelse med uheldet.

Vi vedlægger en speciallægeerklæring fra L.H.N., som Arbejdsskadestyrelsen har brugt ved sagsbehandlingen, hvoraf fremgår i konklusionen, pkt. 1 og 2, at der er forudbestående hørelidelse på et eller begge ører og at 'den angivne traumemekanisme er ukarakteristisk'.

Vi skal således fastholde, at der ikke er et varigt mén på 5% eller derover."

I audiologisk speciallægeerklæring af 28/3 2001 hedder det bl.a.:

"**Konklusion**

…

1. Der foreligger forudbestående hørelidelse på et eller begge ører. Årsag og grad kan ikke afgøres.
2. Den angivne traumemekanisme er ukarakteristisk, idet et knaldtraume som det oplyste nok kan give både voldsom forskrækkelse og forbigående gener, men normalt ikke vedvarende funktionsnedsættelse. Hvis der foreligger et (fx på grund af forudbestående hørelidelse) skrøbeligt øre kan forværring af den forudbestående tilstand dog tænkes.
3. På intet tidspunkt er der opnået audiogrammer der er karakteristiske for støjtraume. Fsv angår højre øre er der i særdeleshed ikke set det for støj karakteristiske distanttab eller 4 kHz 'dip'.
4. Der er objektive holdepunkter for ørelidelse på begge sider, af en type som ikke er forenelig med støj.
5. Der er herudover de anførte holdepunkter for ikke-støjrelateret progression eller fluktuation, som kan henføres til aggravation eller ukendt lidelse.

6. Der er således ikke høremén der kan henføres til traumet.
7. Der er herefter ikke de sikre audiologisk målbare ændringer, der er forudsætning for godtgørelse for mén fra tinnitus."

I afgørelse af 18/4 2001 fra Arbejdsskadestyrelsen hedder det bl.a.:

"Vi har i samråd med vores audiologiske speciallægekonsulent vurderet ménet til mindre end 5 procent. Vi har ved vores vurdering lagt vægt på, at der ikke er målbare ændringer i PENPs hørelse som følge af ulykken. Der kan derfor ikke ydes erstatning [for] tinnitus. Det har ved vores vurdering indgået, at PENP forud for ulykken har haft en hørelidelse."

Af forsikringsbetingelserne for GF-Forsikring A/S fremgår bl.a.:

"61.15 Hvis forsikrede ikke kan acceptere selskabets afgørelse om invaliditet, kan spørgsmålet indbringes for Arbejdsskadestyrelsen, hvis afgørelse er bindende."

Af forsikringsbetingelserne fra Forsikrings-Aktieselskabet Alka fremgår bl.a.:

"Hvis en af parterne forlanger det, fastsættes invaliditetsgraden af Arbejdsskadestyrelsen, hvis afgørelse i så fald er bindende for begge parter."

Af forsikringsbetingelserne for Nykredit Østifterne Forsikring A/S fremgår bl.a.:

"**6 Grundlaget for skadebedømmelsen**

Nykredit Østifterne Forsikring følger samme praksis som Arbejdsskadestyrelsen ved afgørelse af, om det, der er sket,

1. er et ulykkestilfælde,
2. har medført lidelsen eller døden,
3. har medført varigt mén (invaliditet), og da af hvilken størrelse.

Ménfastsættelsen sker efter reglerne i lov om forsikring mod følger af arbejdsskade § 33, stk. 1, 2 og 4.

…

1 Erstatning ved invaliditet

1.1 Har skaden medført invaliditet på 5% eller derover, bliver der udbetalt invaliditetserstatning."

Nævnet udtaler:

Der er ikke under sagen fremkommet yderligere, der giver grundlag for at tilsidesætte Arbejdsskadestyrelsens vurdering, og nævnet kan allerede derfor ikke kritisere den afgørelse, som hvert af de indklagede selskaber har truffet.

Herefter

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Poul Sørensen
formand